

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: Ing. J.F.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2024, č. j. MSK 166171/2023,
o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 4. Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 8. 9. 2023, č. j. SMO/537862/23/DSČ/Mich, (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 3. 2. 2023 kolem 13:25 hodin v Ostravě na ulici Rudná ve směru jízdy od ulice Závodní k ulici Lidická jako řidič motorového vozidla tovární značky Alfa Romeo, X, před přechodem pro chodce řízeným plnými světelnými signály tříbarevné soustavy v rozporu s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu nezastavil vozidlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

na signál, který mu přikazoval zastavit vozidlo před příčnou čarou souvislou a přes tento přechod pro chodce v době činnosti signálu s červeným světlem „Stůj!“ s vozidlem projel. Dále správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že na výzvu policisty nepředložil ke kontrole doklad podle § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu – řidičský průkaz a podle § 6 odst. 7 písm. b) téhož zákona – osvědčení o registraci vozidla.

5. Za spáchání přestupků byla žalobci uložena pokuta v částce 3 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.
6. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 1. 2024, č. j. MSK 166171/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“) v části II. výrokové části rozhodnutí podle § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“ nebo „s. ř.“), zrušil a řízení zastavil a dále dle § 90 odst. 1 písm. c) s. ř. rozhodnutí změnil tak, že změnil výši uloženého správního trestu z částky 3 500 Kč na 3 000 Kč a ve zbytku rozhodnutí potvrdil.
7. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce žalobou.

II. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

8. Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 3. 2. 2023, ze kterého se podává, že se žalobce odmítl do oznámení vyjádřit a podepsat.
9. Dle úředního záznamu ze dne 3. 2. 2023, č. j. KRPT-32410-1/ČJ-2023-070706, který vyhotovil prap. V. V., dne 3. 2. 2023, přibližně v 13:32 na ulici Rudná v Ostravě na čerpací stanici OMV směr Havířov bylo dojetu osobní vozidlo Alfa Romeo, barva šedá, RZ X. Řidič byl vyzván, aby předložil doklady potřebné pro provoz a řízení vozidla. Předložil pouze OP a na výzvu reagoval tím, že vozidlo neřídil. Dechová zkouška byla negativní. Řidič jel s výše uvedeným vozidlem po ulici Rudná ve směru jízdy k ulici Lidická, přičemž nerespektoval světelné signalizační zařízení umístěné před přechodem pro chodce přes ulici Ocelářská a toto zařízení projel na signál „STŮJ“ (červené světlo). Úřední záznam dále obsahuje informaci o pořízeném videozáznamu, kde má být zachycen průjezd žalobce na červené světlo a následné neuposlechnutí výzvy k následování policejního vozu.
10. Dle úředního záznamu ze dne 8. 2. 2023, č. j. KRPT-32410-6/PŘ-2023-070706, který vyhotovil pprap. L. K., dne 3. 2. 2023 od 10:00 do 22:00 byl pprap. K. velen jako velitel hlídky Obnos 111 spolu s prap. V. Na ulici Rudná prováděli dohled nad BESIP, kdy si v čase okolo 13:20 povšimli vozidla Alfa Romeo jak projíždí na červený signál „STŮJ“. Z tohoto důvodu se za vozidlem rozjeli a následně se rozhodli ho předepsaným způsobem zastavit. Toto vozidlo zastavilo před dalším světelným zařízením mezi ulicemi Rudná a Lidická. Jelikož toto vozidlo tvořilo překážku v dopravě, zajeli vedle vozidla na jeho úroveň. Pprap. K. gestikuloval rukou k řidiči, aby je následoval na křižovatce doprava na přilehlou ulici Lidická. Řidič se rozhodl jet rovněž ve směru na Havířov, a poté odbočil k čerpací stanici OMV. Toto vozidlo zastavil u stojanu č. 7 a začal čerpat pohonné hmoty. Po přistoupení k řidiči začal řidič tvrdit, že vozidlo neřídil a přišel pěšky. K tomu pprap. K. uvedl, že uvedené vozidlo dojeli na jeho úroveň, zastavili vedle něj a řidiče viděl ze vzdálenosti jednoho metru a nacházel se ve vozidle sám. Řidiče viděl přes jeho levé přední okno a přes své pravé přední okno. Pravé přední okno měl stažené dolů, aby mohl dát řidiči signál. Osoba ve vozidle byla totožná s osobou na čerpací stanici OMV.

11. Z oznámení přestupku ze dne 21. 2. 2023 se podává, že žalobce nerespektoval před přechodem pro chodce signál s červeným světlem „stůj“ a pokračoval v jízdě. Při následné kontrole nepředložil řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, přičemž lustrace potvrdila, že řidičský průkaz vlastní.
12. Ve výpisu z evidenční karty řidiče je celkem 14 záznamů o přestupcích a aktuální stav bodového hodnocení osoby je 0 bodů.
13. Správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 3. 4. 2023. Na tomto jednání správní orgán I. stupně vyslechl jako svědka pprap. L. K. Při druhém ústním jednání, které se uskutečnilo dne 16. 8. 2023, byl vyslechnut policista V. V.
14. Dále správní spis obsahuje videozáznam přední a zadní kamery na policejním voze a kamerový záznam z čerpací stanice OMV.
15. Rozhodnutím ze dne 8. 9. 2023, č. j. SMO/537862/23/DSČ/Mich, správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
16. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil, částečně zrušil a zastavil a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zbytku potvrdil. Žalovaný nejprve vyhodnotil procesní stránku věci a uzavřel, že v procesním postupu orgánu I. stupně neshledal pochybení, které by mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Žalobci bylo řádně oznámeno zahájení řízení, byl předvolán k ústnímu jednání, kterého se zúčastnil. Námitky podjatosti neshledal správní orgán I. stupně jako důvodné. Žalobce byl o všech právech a povinnostech řádně poučen, rovněž mu bylo umožněno realizovat veškerá procesní práva. Žalovaný po vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností. Je nepochybné, že to byl právě žalobce, kdo se přestupků dopustil. Stěžejním důkazem je videozáznam ze služební kamery policejního vozidla. Tento důkaz žalovaný následně rozebral dle jednotlivých časových okamžiků. K tomu žalovaný uvedl, že žalobce nepředložil žádnou věrohodnou verzi o tom, že by k uvedenému vozidlu pouze přišel, neboť po ukončení silniční kontroly do vozidla nasednul a disponoval klíčky od auta. Svědecké výpovědi policistů jsou ve shodě s obsahy kamerových záznamů i s úředními záznamy. S ohledem na novelu zákona o silničním provozu zanikla trestnost jednání spočívající v nepředložení řidičského průkazu, jelikož postačí předložení občanského průkazu a žalobce tak učinil. V této souvislosti žalovaný provedl změnu výše uloženého správního trestu ve výroku rozhodnutí a přistoupil k zastavení řízení ohledně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalovaný uvedl, že materiální stránku přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu správní orgán I. stupně hodnotil na str. 12 prvostupňového rozhodnutí podrobně a má za to, že je naplněna. Dle správního orgánu I. stupně jednal žalobce minimálně v nepřímém úmyslu, neboť byl povinen jako řidič sledovat světelné signály, přičemž musel světelný signál zpozorovat, a přesto se jej rozhodl nerespektovat a projel tento červený signál v době, kdy se k semaforu blížil a svítilo na něm již světlo žluté barvy „Pozor!“. Žalovaný provedl změnu výše uloženého správního trestu. V neprospěch žalobce žalovaný hodnotil, že se přestupku dopustil na vysoce frekventované pozemní komunikaci a v evidenční kartě řidiče má žalobce celkem 14 záznamů o přestupcích. Nejedná se tedy o ukázněného řidiče v silničním provozu.

III. Žaloba

17. Žalobce v žalobě namítal, že „SO1 ani žalovaný nepředložil žádné procesně použitelné důkazy, že by mělo dojít k zákonným podmínkám pro udělení pokuty. SO1 ani žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem takovým způsobem, že byl žalobce krácen na svých právech“. Namítal také nepřiměřenost pokuty a navrhl její moderaci. V této souvislosti namítal, že SO1 (pozn. soudu: zřejmě je myšlen správní orgán I. stupně) v rozhodnutí č. j. SMO/537862/23/DSC/Mich neshledal naprosto žádnou přítěžující okolnost, přesto však uložil pokutu nad horní hranici zákonné sazby.
18. V závěru žaloby navrhl, aby krajský soud zrušil jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak napadené rozhodnutí a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že je z obsahu spisové dokumentace (i z obsahu napadených rozhodnutí správních orgánů) zřejmé, za jaký přestupek byla žalobci pokuta uložena. Má za to, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. K podrobnostem ke spáchání přestupku odkázal na napadené rozhodnutí.
20. K výši uložené pokuty uvedl, že pokuta ve výši 3 000 Kč je pouze mírně nad spodní hranici sazby zákonem stanovené pro uvedený přestupek. Žalovaný se podrobně zabýval přiměřeností trestu na str. 10 napadeného rozhodnutí. Tam výslovně konstatoval, že žalobci nebyla uložena pokuta na samé spodní hranici, jelikož má v evidenční kartě řidiče 14 záznamů přestupků a nejedná se tak o ukázněného řidiče v silničním provozu. K tomu zhodnotil postup při ukládání pokuty správním orgánem I. stupně a dodal, že uložení pokuty v nejnižší možné výši by nenaplnilo preventivní a represivní účinek správního trestu.

V. Jednání

21. Dne 28. 8. 2025 se uskutečnilo soudní jednání, protože žalobce nesouhlasil s projednáním věci bez nařízení ústního jednání. Žalobce se k jednání nedostavil, aniž by se z jednání omluvil. Předvolání k jednání mu bylo řádně doručeno. Krajský soud tak jednal bez jeho přítomnosti, pouze za účasti zástupkyně žalovaného. Krajský soud přečetl žalobu žalobce, seznámil zástupkyni žalované s podstatným obsahem správního spisu. Žalobce v žalobě nenavrhl provedení žádných důkazů (vyjma správního spisu). Krajský soud dal zástupkyni žalovaného prostor k závěrečné řeči a následně vyhlásil rozsudek s odůvodněním a poučením o opravných prostředcích.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
23. Žaloba **není** důvodná.
24. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí týkající se spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu. Krajský soud předně

zdůrazňuje, že je oprávněn přezkoumat napadené rozhodnutí jen v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. To je pro nyní posuzovanou věc zásadní.

25. Jak totiž opakovaně dovodila judikatura Nejvyššího správního soudu, „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty*“ (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78), a že kvalita vypořádání žalobního bodu se do značné míry odvíjí od kvality jeho formulace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Je třeba vycházet z toho, že pokud žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, lze na tyto obecné námitky reagovat rovněž pouze v obecné rovině. Není totiž úkolem soudu, aby nahrazoval činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a sám je dotvářel (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2021, č. j. 55 A 85/2020-104 odst. 46-47, obdobně ze dne 13. 4. 2023, č. j. 51 A 26/2022-73, odst. 13).
26. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, je přitom „*smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat.*“ Žaloba žalobce je kusá, přesto z ní žalobní body vyplývají, je tedy přezkoumatelná. Námitky žalobce jsou však zcela obecné. Konkrétní skutkové či právní důvody, které by blíže přiblížily případné pochybení žalovaného či správního orgánu I. stupně, žalobce v žalobě neuvedl. Svou argumentaci žalobce nedoplnil ani při jednání soudu, ke kterému – ačkoli nařízení jednání požadoval – se bez omluvy nedostavil. Krajský soud tak přezkoumal napadené rozhodnutí a vypořádal žalobní námitky obecně v rozsahu jeho námitek a s ohledem na jejich znění.
27. Žaloba není důvodná.
28. Žalobce v žalobě obecně namítal, že správní orgány nepředložily žádné procesně použitelné důkazy, že by mělo dojít k zákonným podmínkám pro udělení pokuty. Tak tomu dle krajského soudu není. Správní orgány ve správním řízení vycházely z celé škály důkazních prostředků, které následně (jednotlivě i vzájemně) vyhodnotily. Jednalo se zejména o oznámení o přestupku ze dne 21. 2. 2023, oznámení přestupku ze dne 3. 2. 2023, úředních záznamů policistů (jako podpůrného materiálu), fotodokumentace řidiče, oznámení o zahájení řízení o přestupku, výpisu evidenční karty řidiče, předvolání svědků prap. V. a pprap. K., omluv z jednání, záznamu pověření osoby. Při ústních jednáních před orgánem I. stupně byli vyslechnuti policisté jako svědci (prap. V. a pprap. K.) a především byl sdělen a přehrán obsah grafických a obrazových záznamů, a to záznamu z kamery služebního vozidla Policie České republiky.
29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve rozebral (str. 3-4) a zhodnotil (str. 5) procesní stránku věci, jelikož řízení před správním orgánem I. stupně provázely ze strany žalobce početné stížnosti či námitky podjatosti vůči jednotlivým úředním osobám. Poté se žalovaný podrobně na str. 5-8 napadeného rozhodnutí zabýval stěžejními důkazy ze

spisové dokumentace, především podrobně rozebral videozáznam z policejního auta a kamerový záznam z čerpací stanice, které jsou pro posouzení spáchání přestupku klíčové.

30. Z napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, z jakých důkazů správní orgány vycházely a klíčovými důkazy se žalovaný důkazy se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval a dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Z uvedeného tak vyplývá, že správní orgány v posuzované věci vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu, provedly důkazy zákonným způsobem, v jejich postupu neshledal krajský soud žádné pochybení.
31. Žalobce měl dále za to, že správní orgány nepostupovaly v souladu se zákonem a žalobce byl zkrácen na svých právech. K tomuto zcela obecnému tvrzení krajský soud uvádí, že z obsahu správního spisu se nepodává, že by správní orgány jednaly v rozporu se zákonem. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, závěry správních orgánů vycházejí z důkazů, které jsou obsaženy ve správním spisu, ve věci bylo nařízeno ústní jednání, v jehož rámci byly důkazy provedeny. Měl-li žalobce o nějakém postupu správních orgánů pochybnosti, měl je sdělit v žalobě nebo během ústního jednání, což se nestalo. Za této situace neshledává krajský soud, že by správní orgány jednaly v rozporu se zákonem.
32. Krajský soud se dále zabýval tím, zda byla pokuta uložená žalobci nepřiměřená a byly naplněny podmínky pro moderaci pokuty soudem.
33. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s., rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
34. Moderací uložené sankce se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Např. v rozsudku ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, vyslovil, že „při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační [viz usnesení RS NSS 1 As 9/2008-133]. Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce ... [Zákon] umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je správní soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a byla zjevně nepřiměřená“.
35. Určení konkrétní výše pokuty je zásadně otázkou správního uvážení a soudní přezkum je tedy omezený. „[ú]kolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní

uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem“ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 – 46, ze dne 25. 1. 2023, č. j. 3 As 258/2021-30, nebo ze dne 2. 11. 2022, č. j. 2 As 294/2021 – 54).

36. K tomu soud dodává, že *„smyslem a účelem moderace (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. V případě sankcí z obecných hledisek méně závažných (zde pokuty ve výši 10 000 Kč) proto bude moderace sankce zpravidla vzácnější než v případě sankcí výrazných“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23).
37. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že krajský soud je oprávněn korigovat uloženou sankci pouze v případě, že byla zjevně nepřiměřená či v případě, že by správní uvážení vybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, bylo v rozporu s pravidly logického usuzování a premisy takového úsudku žalovaný nezjistil řádným procesním postupem (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 48, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 55, nebo usnesení ze dne 24. 3. 2014, č. j. 8 Azs 16/2013 56, bod 8). Tato pochybení krajský soud v posuzované věci neshledal. V nyní projednávané věci žalovaný s ohledem na zastavení řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu změnil výši pokuty, kterou uložil správní orgán I. stupně, a uložil nově pokutu ve výši 3 000 Kč, přičemž sdělil, jak této částce dospěl. Sazba za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu se pohybuje v rozmezí 2 500 Kč až 5 000 Kč. Žalovaný při úvaze o výši sankce vysvětlil, k jakým okolnostem přihlédl (zejména k přestupkové minulosti žalobce a k formě zavinění) a popsal, proč neuložil pokutu na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby. Jeho úvahy jsou logické a přezkoumatelné. Krajský soud dospěl k závěru, že pokuta ve výši 3 000 Kč, tedy pouze 500 Kč nad spodní hranici zákonné sazby, nemůže naplňovat požadavek zjevně nepřiměřené výše (§ 78 odst. 2 s. ř. s.).
38. Z uvedených důvodů krajský soud shledal, že nebyly naplněny podmínky pro to, aby byl oprávněn sankci za přestupek žalobce moderovat, nejednalo se ani o pokutu ve zjevně nepřiměřené výši.

VII. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
40. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. srpna 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně